

ת"פ 8579/05/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.צ. - הנאשמת

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 8579-05-17 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.צ. - הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לי בר עמי

ב"כ הנאשמת עו"ד דגנית משעלי

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בעבירות של תקיפת קטין, איומים ותקיפה סתם.

מעבדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמת היא אישה הסובלת ממחלת נפש ובנה הקטין, יליד 2005 נמצא במשמורתה של אם הנאשמת ומתגורר בביתה של האם.

ביום 17/4/17, הגיעה הנאשמת לבית האם והחלה לאיים עליה כי "תשרוף את כולם" וכן צעקה כי תיקל את הקטין מן הבית.

בהמשך, אחזה בחוזקה בידו של הקטין וגררה ומשכה אותו אל מחוץ לבית, בניגוד לרצונו וכאשר הוא צועק ובוכה, כי אינו מעוניין לבוא עימה.

למשמע הצעקות ניגשה למקום אחותה של הנאשמת, אשר מתגוררת בסמוך, וניסתה להרחיק את הנאשמת |

הקטין. בתגובה משכה הנאשמת בשערה של האחות והחלה לבעוט בה.

או אז אחז בנאשמת בעלה של האחות, השכיב אותה על הרצפה והשתלט עליה, עד להגעת המשטרה אל הבית.

התביעה הדגישה כי במעשיה פגעה הנאשמת בעריכם מוגנים של שהגנה על גופו של הקטין. היא ציינה כי הגם שהקטין אינו מצוי במשמורתה של הנאשמת, הרי שהיא אמו ואמונה על שמירה על בטחונו ושלומו.

כך גם נפגעו שלוות נפשו ושלמות גופו של קורבן התקיפה.

לטעמה של התביעה על בית המשפט ליתן דעתו לטעמים שהביאו לכך שהקטין נמצא בבית סבתו ולכך שהביע את סרובו להצטרף אל הנאשמת וכן לכך שבכה וצעק במהלכו של כל האירוע.

עוד הדגישה התביעה כי נוסף על מעשיה כלפי הקטין, תקפה הנאשמת את אחותה, אשר ביקשה לסייע לקטין.

התביעה הוסיפה כי על אף מצוקותיה הנפשיות של הנאשמת היא נמצאה כשירה לעמוד לדין ולא היתה שרויה במצב פסיכוטי בעת המעשה, וכך ידעה להבחין בין מותר לאסור.

התביעה סבורה כי הנאשמת תכננה אותה עת ליטול את בנה הקטין מבית סבתו והיתה מודעת להתפתחויות הצפויות מהמעשה ולא בחלה אף בנקיטת אלימות על מנת לבצע את מטרתה.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ערה למצבה הנפשי של הנאשמת ולהודאתה באשמה, ועם זאת, כך ציינה, לנאשמת הרשעה רלבנטית לענייננו מפברואר 2015.

עוד הוסיפה התביעה כי אין כל אינדיקציה להליך טיפולי או לשיתוף פעולה עם גורמי טיפול שיש בהם כדי להביא להקלה בעונשה של הנאשמת.

לאור כל אלה, עתרה התביעה להטיל על הנאשמת מאסר קצר לריצוי בפועל, מאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשמת טענה כי מדובר במעשה תקיפת קטין המצוי ברף המינורי של מעשים מעין אלה.

הקטין אמנם מתגורר בבית סבתו, אך הנאשמת מגיעה לבקרו שם מדי פעם וכך היה גם במקרה זה. לטעמה של ב"כ הנאשמת היתה הנאשמת בהתקף פסיכוטי אותה עת, אלא שתיק החקירה נפתח רק כשבועיים לאחר המקרה ועל כן חל שיהוי בבדיקה הפסיכיאטרית.

היא הדגישה כי הנאשמת מוכרת כחולת נפש מזה שנים רבות וכי יש לדון בכך בעת קביעת מתחם הענישה.

כתימוכין לטענתה זו הציגה ב"כ הנאשמת את ת"פ 51803/05/14 של בימ"ש השלום ברמלה.

ב"כ הנאשמת הציגה מסמכים רפואיים בעניינה של הנאשמת על מנת להביא את מלוא התמונה באשר למצבה הנפשי הקשה.

לטעמה של ב"כ הנאשמת ובהסתמך על אסופת פסיקה שהציגה לבית המשפט, הרי שלאור מצבה הנפשי של הנאשמת, על מתחם הענישה לנוע בין אי הרשעה לבין מאסר מותנה קצר.

מאחר שב"כ הנאשמת ערה לעברה הפלילי של הנאשמת, היא עתרה לסיים הליך זה במאסר מותנה קצר.

הוגשה אסופת מסמכים רפואיים בעניינה של הנאשמת. מחוות הדעת הפסיכיאטריות בעניינה עולה

כי לנאשמת מצוקות נפשיות רציניות ורבות וכך גם בעיות רפואיות לא קלות. הנאשמת היתה מאושפזת מספר פעמים בעבר ומטעמים של צינעת הפרט, לא תפורטנה שלל בעיותיה.

מחוות הדעת האחרונה בעניינה ממאי 2017 עולה כי הנאשמת בת 38, גרושה, אם לשני ילדים, אשר אינם מתגוררים עימה. היא מקבלת שירותי דיור מוגן ומתקיימת מקיצבת נכות.

בחוות דעת זו, נמצא כאמור לעיל, כי היא היתה אחראית למעשיה בעת ביצוע העבירות וכי היא כשירה לעמוד לדין.

בטרם הטיעונים לעונש, סברה התביעה כי ראוי שהנאשמת תופנה אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינה, אולם הנאשמת סרבה לעשות כן.

מעשיה של הנאשמת פגעו בהגנה על שלומו וגופו של קטין, כמו גם על שלומו, גופו ושלוות נפשו של הפרט. יש בהם אף לפגוע בשלום הציבור.

המעשים אשר לוו, אמנם באלימות ובאימים, אינם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה.

מתחם הענישה הראוי למעשים מעין אלה נע בין מאסר מותנה לעשרה חודשי מאסר בפועל.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשמת עולה כי לחובתה שתי הרשעות קודמות מהשנים 2014 ו-2015. האחרונה שבהן בעבירות של אימים, תקיפת בן זוג והפרעה לשוטר, בגינן נדונה לעונש מאסר מותנה ולהתחייבות.

עונש המאסר המותנה אינו בר הפעלה.

הגם שהנאשמת נמצאה אחראית למעשיה וכשירה לעמוד לדין, ברי כי מעשיה נבעו בשל מצבה הנפשי שהוא קשה ועולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינה.

על כן ובשל נסיבות נפשיות אלה ונסיבותיה האישיות של הנאשמת יש להטיל עליה עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשמת חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

הנאשמת תחתום על התחייבות בסכום של 2,000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים, לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 6/12/17, שאם לא כן תאסר הנאשמת למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.